

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 4T/128/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211011499
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Mihaláková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7211011499.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mihalákovovej a prísediacich Oľgy Bérešovej a Jána Falata na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. 5. 2021 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

Ing. V. H., nar. XX. X. XXXX v H., bytom H., Y. č. X, samostatne zárobkovo činná osoba

je v i n n ý , ž e

dňa 15. 8. 2000 si na Daňovom úrade H. IV neoprávnene uplatnil ako konateľ spoločnosti V., s.r.o. so sídlom v H., Z. č. XX, IČO: XX XXX XXX nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2000 vo výške 813 998,- Sk (27 019,78 eur) na základe faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 30. 6. 2000, ktorú vystavil po predchádzajúcej dohode už odsúdený Z. F., konateľ spoločnosti I., s.r.o. so sídlom v H., Z. trieda č. XX, IČO: XX XXX XXX, predmetom ktorej bola provízia vo výške 4 353 118,- Sk podľa zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 27. 1. 2000 medzi spol. V., s.r.o. ako záujemcom a spol. I., s.r.o. ako sprostredkovateľom uzatvorenia kúpnych zmlúv na predaj a kúpu plechov pre spol. V., s.r.o., pričom k reálnemu sprostredkovaniu nedošlo a ani k vyplateniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v dôsledku daňovej kontroly vykonanej v spol. V., s.r.o. v mesiaci august 2000,

t e d a

spoločným konaním si v značnom rozsahu neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť si neoprávnený prospech,

t ý m s p á c h a l

tretný čin neodvedenia dane a poistného spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov účinného v čase spáchania činu (ďalej už len „Tr. zákon“).

Za to mu u k l a d á

Podľa § 148a ods. 3, § 40 ods. 1, ods. 5 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal vo veci obžalobu dňa 6. 12. 2011, o ktorej súd rozhodol rozsudkom zo dňa 28. 5. 2015. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 5To 55/2015 zo dňa 23. 2. 2016 o odvolaní obžalovaného rozhodol tak, že prvostupňový rozsudok zrušil a prikázal vec znovu prejednať a rozhodnúť. Z dôvodu zmeny zákonného sudcu bola vec dňa 9. 12. 2016 pridelená do súdneho oddelenia 3T a vo veci sa vykonalo nové hlavné pojednávanie.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného, svedka Z. F., Z. K., Mgr. I. E., Ing. S. N., M. V., Z. S., Ing. O. A., Z. A., Ing. M. A., Z. X., Z. H., Z. P., Q. O., Ing. F. H., prečítaním svedeckej výpovede Ing. Z. E. a oboznámením listinných dôkazov.

Na základe takto vykonaného dokazovania, súd po zvážení jednotlivých dôkazov samostatne ako aj v ich vzájomnej nadväznosti nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, súd alebo niektorá procesná strana, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Obž. Ing. V. H. prehlásil po zákonomnom poučení, že je nevinný a keďže využil právo odoprieť vypovedať, boli prečítané jeho skoršie výpovede z prípravného konania a hlavného pojednávania.

Obžalovaný označil vyšetrowanie a obžalobu za zmätočné, daňové priznanie podával za mesiac júl 2000 a nie mesiac jún 2000, ako bola vec žalovaná. S konateľom spol. I., s.r.o. Z. F. sa zoznámil v januári 2000, v tom čase budoval svoju firmu V., s.r.o., hľadal pre ňu pracovnú náplň s dlhšou perspektívou. S Z. F. uzavrel zmluvu o sprostredkovaní, následne mu bolo písomne oznámené, že na základe objednávok bude dodávať plechy pre spol. P., a.s. K.; písomne boli oznámené predpokladané množstvá plechov dňa 27. 1. 2000. V tom čase nemal zazmluvneného žiadneho dodávateľa, tovar kupoval zo skladov v H.. Nemal zabezpečené žiadne stretnutia s predstaviteľmi P., a.s. K., nepredkladal jej ponukový list, nemal s ňou uzavretú zmluvu, obchod prebiehal cez telefóny a faxy. Prvá dodávka bola realizovaná dňa 31. 1. 2000, obchod prebiehal bezproblémovo, objednávky prichádzali automaticky, objem dodávok narastal, dodal tovar v hodnote cca 100 miliónov Sk. Podľa zmluvy o sprostredkovaní bola provízia za jednu tonu plechu 1 350,00 Sk a po pol roku bola zmluva vyhodnotená. Keďže k 30. 6. 2000 boli realizované dodávky plechu v objeme 2 621 571 ton, spol. I., s.r.o. si vyfakturovala províziu vo výške 4 353 311,60 Sk vrátane DPH. Faktúra bola uhradená cez bankový účet dvoma splátkami dňa 12. 7. 2000 čiastkou 2 000 000,- Sk a dňa 13. 7. 2000 čiastkou 2 353 118,60 Sk. Faktúru spol. I., s.r.o. riadne zaúčtoval a dňa 15. 8. 2000 podal daňové priznanie, v ktorom si uplatnil nadmerný odpočet dane vo výške 1 756 903,- Sk. Súčasťou tejto sumy bolo aj DPH vo výške 813 997,80 Sk. Dňa 18. 8. 2000 obdržal oznámenie o výkone daňovej kontroly. Daňovému úradu H. IV predložil všetky účtovné doklady súvisiace so zdaňovacím obdobím júl 2000. Zistil, že daňový úrad preveroval viaceré daňové subjekty, v októbri 2000 bola daňová kontrola prerušená. Problémom mali byť obchodné vzťahy medzi firmou I., s.r.o. a spol. V., s.r.o. N. Y., o čom nemal predtým žiadnu vedomosť. Rozhodnutím zo dňa 7. 2. 2001 daňový úrad zamietol vrátenie nadmerného odpočtu vo výške 813 998,- Sk za mesiac júl 2000. Daňové riaditeľstvo SR zamietlo jeho odvolanie a neuspel ani žalobou o preskúmanie jeho rozhodnutia na Najvyššom súde SR. Z postupu zamestnancov daňového úradu nadobudol pocit, že majú záujem zlikvidovať jeho firmu, pretože ich príbuzným sa v oblasti, v ktorej podnikal, nedarilo.

Ing. O. A. vypovedal, že bol spoločníkom obžalovaného v spol. D., s.r.o. v období r. 1997-1999, spoločnosť sa zaoberala predajom hutníckeho materiálu a plechov. Obžalovaný mal záujem rozšíriť komoditu, chcel pôsobiť na investičnom trhu, on sa však obával nedostatku finančných prostriedkov, preto sa rozišli. Spoločnosť D., s.r.o. mala hlavného dodávateľa I. H., spol. P. bola ich konkurentom, tiež nakupovala materiál vo I. H.. Neprišiel do styku so spol. I., s.r.o. a ani s Z. F..

Svedkyňa Z. A.ová uviedla, že obžalovaný sa asi chcel osamostatniť, preto ukončil po asi dvoch rokoch spoluprácu s jej manželom v spol. D., s.r.o., ktorá obchodovala s hutníckym materiálom a v ktorej ona robila sekretárku. Na otázku, či jej hovorí niečo názov spol. I., s.r.o. a meno Z. F., odpovedala: nie.

Svedkyňa Ing. M. A. bola ekonómkou v spol. D., s.r.o., spoločnosť prosperovala, nemala žiaden problém, odoberala tovar z I. H. a mala rôznych odberateľov, v spoločnosti bolo všetko „čisté“. Po rozchode

spoločníkov prešla do novej spoločnosti Ing. O. A., ktorá obchodovala ďalej s tým istým tovarom a mala odberateľov na celom N., spol. P. a.s. K. nebola jej obchodným partnerom. Pripustila, že asi 1% z celkového objemu obratu bolo sprostredkované. Meno Z. F. a spol. I., s.r.o. jej nič nehovorili.

Svedok Z. X. pôsobil v spol. D., s.r.o. ako skladník, keď vznikla nová spoločnosť Ing. O. A., dostal od neho pracovnú ponuku a prijal ju. Nepamätal sa, či medzi odberateľov spol. D., s.r.o. patrila aj spol. P. a.s. K. a nepamätal sa na spol. I., s.r.o. ani na Z. F.

Podľa výpisu z obchodného registra bola dňa 1. 1. 2000 do registra zapísaná spoločnosť X., s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a štatutárnym orgánom je Ing. O. A.. V predmete činnosti má uvedenú obchodnú činnosť v sortimente: železo, oceľ, hliník, farebné kovy a iné.

Z listinného dôkazu na čl. 842-847 vyplýva zistenie, že spol. P., a.s. K. nakupovala tovar od spol. D., s.r.o. v roku 1999 a od spol. X., s.r.o. v roku 2000. V zázname o dodávateľoch je uvedené, že v ďalších rokoch obchod s týmito dodávateľmi nebol. Pokiaľ ide o spol. D., s.r.o. eviduje spol. P., a.s. K. 52 dodávateľských faktúr vystavených od mesiaca máj 1999 do novembra 1999. Pokiaľ ide o spol. X., s.r.o. eviduje spol. P., a.s. K. od januára 2000 do októbra 2000 109 dodávateľských faktúr. Prehľad faktúr vystavil účtovník spol. P., a.s. K. Z. I. a podpísal ho podpredseda predstavenstva Ing. S. I..

Svedkyňa M. V. začala pracovať v spoločnosti obžalovaného V., s.r.o. vo februári 2000, vytvárala účtovníctvo, zakladala šanóny, prichádzala do kontaktu s faktúrami za plechy, spol. P. bola ich dodávateľom, ostatných obchodných partnerov si už nepamätala, názov spol. I., s.r.o. a meno Z. F. počula až na súde. Spoločnosť si uplatňovala nadmerné odpočty dane a mala časté daňové kontroly. Po jej zániku prešla plynule do novej spoločnosti obžalovaného Y., s.r.o., ktorá obchodovala s tým istým tovarom, pracovala v nej len jeden rok, lebo nemala perspektívu, spoločnosť „hynula“.

Svedkyňa Z. H. pracovala v spol. V., s.r.o. od jej vzniku po dobu asi troch rokov, po jej zániku prešla plynule do novej spoločnosti obžalovaného Y., s.r.o., obe spoločnosti obchodovali s plechmi. Robila administratívu, zabezpečovala prepravu, tovar bol odoberaný z I. H., medzi stálych odberateľov patrila spol. P..

Svedok Z. P. pracoval v r. 2000 na plný úväzok v spol. V., s.r.o., mal pohyblivú pracovnú dobu, dohliadal na nakládku hutníckeho materiálu na kamióny. Dostával od obžalovaného papier, na ktorom bolo uvedené iba to, čo sa má naložiť vo I. H. alebo vo P. H., kto bol odberateľom, nevedel. Na otázku, ako prosperovala spol. V., s.r.o. uviedol, že boli týždne, kedy bol na nakládke dvakrát a aj týždne, kedy nebol vôbec na nakládke.

Svedkyňa Q. O. pracovala v spol. D., s.r.o. od septembra 1998 do konca roku 1999. Uviedla, že vo firme boli dvaja spoločníci. Po ľudskej stránke si viac rozumela s Ing. O. A., preto prešla do jeho novovzniknutej spoločnosti X., s.r.o. Manželku obžalovaného Ing. F. H. ovú videla prvýkrát až na súde. Spoločnosť D., s.r.o. mala obchodných partnerov v rámci celého bývalého P. a bola si istá, že so spol. P., a.s. K. obchodovala s novovzniknutou spol. Ing. O. A. u X., s.r.o. V spol. D., s.r.o. bola obchodnou manažérkou, mala na starosti obchodné prípady, obvolávala zákazníkov. Ak mali záujem, dohodla obchod, poslali jej objednávku, ekonómka vystavila faktúru a tovar sa predal. Finančnú transakciu mali na starosti majiteľa firmy. Pretože obžalovaný nebol tak často vo firme, zrejme riešil finančné záležitosti, pracovné veci riešila s Ing. O. A. Na otázku, či jej hovorí niečo názov spol. I., s.r.o. a meno Z. F., odpovedala: nie.

Svedkyňa Ing. F. H. ová podľa správy Sociálnej poisťovne bola registrovaná ako zamestnanec spol. D., s.r.o. od 25. 7. 1998 do 31. 12. 1999. Ako manželka obžalovaného využila na hlavnom pojednávaní právo odprieť výpoveď.

Svedkyňa Ing. S. N. pracovala na Daňovom úrade H. od r. 1997, vo svojej výpovedi sa pre odstup času odvolala na závery protokolu z daňovej kontroly. Vo všeobecnosti uviedla, že v rokoch 1998 - 1999 bol obrovský boom faktúr za sprostredkovanie, situácia sa zmenila po legislatívnej úprave limitu odmeny za sprostredkovanie. Pri kontrolách dodávateľských služieb (fakturácie sprostredkovateľských zmlúv) figuroval vo viacerých prípadoch Z. F., ktorý podpisoval doklady, v ktorých bol predmet fakturácie vymyslený, medzi jej kolegami dostal prezývku „fakturačné centrum“. Svedkyňa nevypovedala na

hlavnom pojednávaní v takom rozsahu ako v prípravnom konaní, preto bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania. Z nej vyplynulo, že dňa 6. 3. 2003 k osobe Z. F. uvádzala, že sa na daňovom úrade choval veľmi neštandardne, nevedel ako konateľ spol. I., s.r.o. vysvetliť, čo odkúpil od spol. V., s.r.o., mal slabšie vyjadrovacie schopnosti. Jeho následné písomné podanie zo dňa 23. 11. 2000 zodpovedalo štýlovo rétorike, akú používal obžalovaný, ktorý ju viackrát v danej veci telefonicky kontaktoval. Tento rozpor vo výpovediach vysvetlila tým, že v čase výsluchu na polícii mala k dispozícii služobný spisový materiál, z neho pri výpovedi vychádzala a na súde zotrvala v celom rozsahu na tejto svojej výpovedi z prípravného konania.

Svedok Z. K. vypovedal, že v r. 1999 odišiel do zahraničia, kde mal riadny pracovný pomer, na N. nebol 11 rokov. Nie je mu znám, za akých okolností sa stal v máji 1999 majiteľom spoločnosti V., s.r.o. Nepozná spol. I., s.r.o. ani osobu Z. F., neobchodoval s hutníckym materiálom. Po predložení listinného dôkazu na čl. 312 uviedol, že zmluvu o sprostredkovaní ako sprostredkovateľ so záujemcom I., s.r.o. zo dňa 28. 1. 2000 nepodpisal. V 2. bode predmetnej zmluvy sa pritom uvádza, že ako sprostredkovateľ sa zaväzuje, že sprostredkuje záujemcovi uzatvorenie zmluvy s treťou osobou, predmetom ktorej bude uzatvorenie kúpnych zmlúv na predaj a kúpu plechov pre firmu V., s.r.o. H..

Svedok Z. S. vypovedal, že v r. 1998-1999 bol konateľom spol. V., s.r.o., ktorá neobchodovala s plechmi. Neprišiel do kontaktu so spol. V., s.r.o., spol. I., s.r.o., ani s Z. F.. Firmu neskôr odpredal nejakému mužovi zo N. Y..

Svedok Mgr. I. E., podnikový právnik spol. P., a.s. K. od r. 2005, v súčasnosti na pozícii vedúceho riadenia rizík a správy pohľadávok, vypovedal, že spoločnosť je najväčší český veľkoobchodník so železom, hutníckym materiálom, obchoduje s veľkými výrobcami železa. Za rozhodné obdobie roky 1999 - 2000, keďže ešte nebol zamestnancom spoločnosti, čerpal informácie iba z informačného systému, pretože nemá konkrétne poznatky o priebehu obchodného vzťahu. Z archívu informačného systému vyhledal zoznam daňových dokladov, ktoré preukazujú, že spol. V., s.r.o. bola ich dodávateľom a predložil zoznam všetkých faktúr za r. 2000. Na základe dožiadania súdu spracoval z databázy spol. P., a.s. na jeho pokyn zamestnanec ekonomického úseku Z. I. dokument „záznamy o dodávateľovi 12535 D. v r. 1999 v saldo konto dodávateľoch“ a doručil ho súdu. Ozrejmil, že predmetný dokument nebol podpísaný, pretože vyšiel z počítačového systému a tvorí prílohu elektronického podania, t.j. správy, ktorú on sám podpísal za spol. P., a.s. K. a zaslal ju na základe dožiadania súdu so zaručeným elektronickým podpisom. Spoločnosť D., s.r.o. stotožnil ako dodávateľa na základe troch údajov, a to obchodného mena, sídla spoločnosti a identifikačného čísla spoločnosti. Predmetný výstup z počítačovej databázy je obchodným a ekonomickým programom, reálne zobrazuje ekonomický a daňový život spoločnosti. Listiny v zázname uvedené (čísla faktúr, dátumy vystavenia splatnosti) už nie sú vyhledateľné, pretože v P. republike je povinnosť archivovať ich po dobu 10 rokov. K jednotlivým obchodným prípadom sa jeho kolegovia z úseku nákupu tiež nevedeli vyjadriť, resp. sa nepamätali a mnohí z nich v rozhodnom čase ešte v spoločnosti nepracovali.

Zo záznamu o dodávateľovi v r. 2000 (čl. 651-653) vyplýva, že spol. P., a.s. K. eviduje za obdobie od 31. 1. 2000 do 14. 9. 2000 spolu 195 dodávateľských faktúr spol. V., s.r.o.

Z prečítanej výpovede svedka Ing. Z. E. vyplýva, že bol v r. 1992 - 2004 predsedom predstavenstva spol. P., a.s. K., jej generálnym riaditeľom a súčasne bol členom predstavenstva jej dcérskej spoločnosti P. N. so sídlom v L.. Svedok vypovedal, že v informačnom systéme spoločnosti sa nenachádzajú údaje o obchodných prípadoch so spol. V., s.r.o. a spol. I., s.r.o. a nepozná osoby Ing. V. H. a Z. F..

Kľúčový svedok Z. F. uzavrel v prejednávanej veci s prokurátorom Okresnej prokuratúry Košice II dohodu o vine a treste, ktorá bola schválená na verejnom zasadnutí Okresného súdu Košice II rozsudkom sp. zn. 4T 128/2011 zo dňa 27. 10. 2014. Z. F. bol uznaný vinným ako spolupáchateľ zo skutku, pre ktorý je t.č. trestne stíhaný obžalovaný. Z. F. v trestnej veci obž. Ing. V. a H. a na hlavnom pojednávaní následne už ako svedok využil právo odoprieť vypovedať.

Z listinných dôkazov je preukázané nasledovné:

Osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty pre mesačné zdaňovacie obdobie bolo vydané Daňovým úradom H. IV pre spol. I., s.r.o. dňa 3. 5. 1999 a pre spol. V., s.r.o. dňa 17. 11. 1999.

Obžalovaný uplatnil dňa 15. 8. 2000 v daňovom priznaní na dani z pridanej hodnoty za mesiac júl 2000 nadmerný odpočet dane vo výške 1 756 903,- Sk. Na čl. 178 - 296 sú zadokumentované faktúry dodávateľa - spol. V., s.r.o. pre odberateľa - P., a.s. K. od čísla 150 00001 po číslo 150 00120 za obdobie od 31. 1. 2000 do 29. 6. 2000.

Spol. I., s.r.o. H. dňa 27. 1. 2000 listom oznámila spol. V., s.r.o. H., že sa vyskytla možnosť dodávať spol. P., a.s. K. plechy v ročnom objeme cca 7 000 ton. Podľa zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 28. 1. 2000 mal sprostredkovateľ spol. V., s.r.o. N. Y. pre záujemcu spol. I., s.r.o. H. sprostredkovať uzatvorenie zmlúv na kúpu a predaj plechov pre firmu V., s.r.o. H. za odmenu podľa vyhodnotenia, ktoré bude tvoriť neoddeliteľnú súčasť faktúry. Z. F. za dodávateľa I., s.r.o. H. dňa 30. 6. 2000 vystavil faktúru č. 200210001 pre odberateľa V., s.r.o. H. na sumu 4 353 118,60 Sk (z toho daň z pridanej hodnoty činí 813 997,80 Sk) so splatnosťou 7. 7. 2000 na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. ako sprostredkovateľskú províziu podľa zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 27. 1. 2000. Provízia bola fakturovaná za 2 621 571 ton x 1 350 Sk/t. Podľa výpisu z účtu spol. I., s.r.o. vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. dňa 12. 7. 2000 bol zrealizovaný bezhotovostný vklad 2 000 000,- Sk od spol. V., s.r.o. H., toho istého dňa bol uskutočnený výber hotovosti vo výške 300 000,- Sk. Dňa 13. 7. 2000 bol uskutočnený výber hotovosti vo výške 1 699 000,- Sk a toho istého dňa bol uskutočnený bezhotovostný vklad 2 353 119,60 Sk od spol. V., s.r.o. H..

Svedok Z. F. ako štatutárny zástupca spol. I., s.r.o. oznámil spol. V., s.r.o. N. Y. dňa 30. 4. 2000, 31. 5. 2000, 15. 6. 2000 a 30. 6. 2000 zhodne to isté, že na základe zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 28. 1. 2000 boli zrealizované zmluvy vo výške 884 780,20 Sk, z toho je provízia 840 352,- Sk bez DPH a súčasne požiadal o vystavenie faktúry - daňového dokladu. Za spol. V., s.r.o. N. Y. vystavil Z. K. ako dodávateľ pre odberateľa spol. I., s.r.o. v dňoch 30. 4. 2000, 31. 5. 2000, 15. 6. 2000 a 30. 6. 2000 faktúry číslo: 300400, 310500, 150600 a 300600 vždy na sumu 1 033 633,- Sk s DPH (základ dane 840 352,- Sk).

Podľa pokladničných dokladov spol. I., s.r.o. H. zaplatila dodávateľovi spol. V., s.r.o. N. Y. dňa 30. 4. 2000 sumu 193 281,- Sk, dňa 31. 5. 2000 sumu 193 281,- Sk, dňa 15. 6. 2000 sumu 193 281,- Sk, dňa 30. 6. 2000 sumu 193 281,- Sk, dňa 13. 7. 2000 sumu 840 352,- Sk, dňa 14. 7. 2000 sumu 840 352,- Sk a dňa 17. 7. 2000 dvakrát sumu po 840 352,- Sk.

Na čl. 335-339 je zadokumentovaný prehľad materiálu predaného spol. V., s.r.o. spol. P., a.s. K. za obdobie od 31. 1. 2000 do 29. 6. 2000.

Z listín súvisiacich s kontrolou dane z pridanej hodnoty vyplýva, že Daňový úrad H. IV uskutočnil v dňoch 31. 8. 2000 - 19. 1. 2001 kontrolu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2000 daňového subjektu V., s.r.o. H.. Daňový úrad okrem iného požiadal konateľa spol. I., s.r.o., aby ozrejmil spôsob plnenia zmluvy o sprostredkovaní, za čo zaplatil spol. V., s.r.o. cca 4 milióny Sk a akú činnosť vykonal pre spol. V., s.r.o., za ktorú si fakturoval sprostredkovateľskú províziu. Konateľ spoločnosti I., s.r.o. neuviedol nič konkrétne, iba odkázal na svojho „kolegu“, ktorého bližšie nešpecifikoval, pritom bolo zistené, že spol. I., s.r.o. nemala žiadnych zamestnancov. Daňový úrad H. IV požiadal o súčinnosť miestne príslušný Daňový úrad v N. Y., ktorý zistil, že spol. V., s.r.o. N. Y. mala pôvodné sídlo v K., ktoré sa zmenilo dňa 25. 5. 1999, preto bol daňový subjekt predelimitovaný. Konateľ spoločnosti Z. K. si nesplnil registračnú povinnosť, daňové priznania nepodával, na výzvy správcu dane nereagoval. Dňa 23. 11. 2001 Obvodné oddelenie PZ N. Y. podalo daňovému úradu správu o výsledku šetrenia ohľadne spol. V., s.r.o. Polícia zistila, že sídlom spoločnosti podľa obchodného registra na adrese 17. novembra č. 26 N. Y. je súkromný byt, kde majú evidovaný trvalý pobyt Z. K. a jeho rodičia M. K. a M. K.ová, ktorí uviedli, že od leta 1999 sa syn v byte nezdržiava, nemajú vedomosť o jeho pobyte a nie sú s ním vôbec v kontakte.

Daňový úrad H. IV vydal dňa 7. 2. 2001 platobný výmer č. XXX/XXX/XXXX/XXXXX/XX/God.Sab., ktorým za zdaňovacie obdobie júl 2000 z nadmerného odpočtu dane uvedeného v daňovom priznaní spol. V., s.r.o. vo výške 1 756 903,- Sk neuznal nadmerný odpočet vo výške 813 998,- Sk a to z dôvodu, že nebolo preukázané, že daňový subjekt I., s.r.o. uskutočnil zdaniteľné plnenie pre spol. V., s.r.o., ktoré malo spočívať v sprostredkovaní predaja plechov v objeme 2 621 571 ton. Toto rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím orgánom a Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol žalobu spol. V., s.r.o. o preskúmanie rozhodnutí Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky.

Na základe takto vykonaného dokazovania mohol súd dospieť k nepochybnému záveru, že sa žalovaný skutok stal, že ho spáchal obžalovaný a že konaním popísaným vo výrokovvej časti rozsudku naplnil po stránke objektívnej znaky skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov účinného v čase spáchania činu. Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj na súde je zrejmé, že trestné stíhanie sa od začiatku týkalo neoprávneného uplatnenia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za mesiac júl 2000 a nie za mesiac jún 2000 a že došlo len k zrejmej nesprávnosti pri písomnom vyhotovení obžaloby. Obž. V. H. postavil svoju obranu na skutočnosti, že spol. V., s.r.o. v 1. polroku 2000 realizovala dodávky hutníckeho materiálu pre spol. P., a s. K., čo potvrdzujú listinné dôkazy - faktúry a svedok Mgr. I. E.. Svedok Z. F., hoci bol za fiktívnosť fakturácie sprostredkovateľskej odmeny spol. I., s.r.o. voči spol. V., s.r.o. právoplatne odsúdený, obranu obžalovaného, že obchod so spol. P. a s. K. bol v 1. polroku zrealizovaný zásluhou sprostredkovateľskej zmluvy, nepotvrdil, pretože ako svedok využil právo nevypovedať, pričom ako spolupáchateľ bol za teraz prejednávaný trestný čin právoplatne odsúdený. Ďalším článkom, resp. základným článkom v reťazci sprostredkovania mala byť pre spol. I., s.r.o. spol. V., s.r.o. N. Y.. Ani jej konateľ svedok Z. K. však nepotvrdil, že pre spol. V., s.r.o. prostredníctvom spol. I., s.r.o. zabezpečil možnosť dodávok hutníckeho materiálu. Naopak, svedok uviedol, že nevie, za akých okolností sa stal konateľom uvedenej spoločnosti a že sa od r. 1999 zdržiaval v zahraničí, čo objektivizuje aj správa polície z miesta jeho trvalého bydliska. Svedkyňa Ing. S. N. vypovedala, že v danom období bol boom fakturácie sprostredkovateľských provízií a že svedok Z. F., vzhľadom na poznatky z daňových kontrol, získal medzi daňovými pracovníkmi prívlastok „fakturačné centrum“. Toto hodnotenie svedka F. korešponduje v prejednávanvej veci s časovou zhodou registrácie jeho spol. I., s.r.o. ako platiteľa dane z pridanej hodnoty dňa 3. 5. 1999 a zmenou sídla, spoločníka a konateľa spol. V., s.r.o. zo svedka Z. S. na svedka Z. K. dňa 24. 5. 1999 (č.l. 397-398). Nebol zistený žiadny dôvod, prečo by svedkovia J. S., J. K. a J. F., pokiaľ participovali na zabezpečení možnosti dodávok hutníckeho materiálu spoločnosťou V., s.r.o. pre spol. P., a s. K., o tom nevypovedali a obranu obžalovaného nepotvrdili. Obžalovaný sa toho ani aktívne nedomáhal v celom procese dokazovania, pretože sa obmedzil len na strohé tvrdenie, že zmluva o sprostredkovaní bola uzatvorená a naplnená, pričom žiadne konkrétne okolnosti s tým súvisiace neuvádzal, teda nebola možná konfrontácia jeho tvrdení s postojmi vyššie uvedených svedkov a vyvodenie záveru z hľadiska ich objektívnosti. Pokiaľ ide o záver, že spol. V., s.r.o. bola v r. 2000 dodávateľom spol. P., a s. K. bez sprostredkovateľskej zmluvy, je vysvetliteľný tým, že obž. Ing. V. H. obchodoval s hutníckym materiálom už od r. 1997 ako spolumajiteľ spol. D., s.r.o. Je zrejmé, že mal vytvorené niekoľkoročné kontakty na rôznych obchodných partnerov, ktoré mohol využiť v rámci podnikateľskej činnosti aj po vytvorení svojej novej spoločnosti V., s.r.o. H., ktorá vznikla dňa 20. 10. 1999 (čl. 626). Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že dodávateľom hutníckeho materiálu pre spol. P., a s. K. bol v roku 2000 aj jeho bývalý spoločník v spol. D., s.r.o. Ing. O. A. a to prostredníctvom svojej novej spol. X., s.r.o.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo základných zásad ukladania sankcií, prihliadal na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Obž. Ing. V. H. je samostatne zárobkovo činnou osobou, doposiaľ viedol bezúhonný život, z miesta bydliska je hodnotený len evidenčne. Za trestný čin podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov. Žalovaný skutok sa stal v r. 2000, obžaloba bola podaná v r. 2011, konanie na súde trvalo takmer 10 rokov. Pre dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie je vzhľadom na neprímeranú dĺžku konania postačujúce uloženie trestu pod spodnou hranicou trestnej sadzby v zmysle ust. § 40 ods. 1, ods. 5 Tr. zákona a podmienený odklad jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Košice II. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Košiciach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.